

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XXVIII. Gregorivs XIV. Pont. concedit Profeßionem, erigendo
Congregationem in Religionem. Camillus eligitur Generalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

iste ablatuſ eſt, Confefſarius qui dormitum
conceſſerat, viſuſ ſit in ſuo cubiculo ingen-
tem terræ motum perſentire, quo exper-
gefactuſ magnum vidit igniſ fulgorem: vnde
arbitratuſ conflagrare Noſocomium, poſteà
deprehendit iſtum hominem circumquaque
perquiri. Fuerunt poſteà eiſdem hominiſ
deſperati veſtimenta omnia, quemadmo-
dum & aliæ reſ omneſ aliorum mortuorum,
Iudæiſ diuendita.

CAPVT XXVIII.

*Gregorius XIII. Pontifex concedit Pro-
feſſionem, erigendo Congregationem in
Religionem. Camilluſ eligitur Generaliſ.*

Poſtquam calamitaſ illa mortifera deſijt,
& annonæ difficultaſ ſimul laxata eſt,
aut potiùſ poſteaquam nulli ampliùſ ſuper-
fuere qui morerentur; Camilluſ Profeſſioniſ
negotium denuò exſuſcitauit. In quo poſt
multaſ preceſ à tota Congregatione ad
Deum ſuſaſ, tandem ſupremæ Maieſtati pla-
cuit, vt nullum ampliùſ reſtaret impedimen-
tum. Siquidem Gregoriuſ XIV. Pontifex,
audita Cardinaliſ Mondoui relatione, motu
proprio & propenſa voluntate Congregatio-
nem approbavit, confirmavit que; & in Reli-
gionem

gionem liberam, nullique alteri Religioni aut regulæ obnoxiam aut subiectam erexit: concessa etiam Camillo eiusque socijs gratia & facultate nuncupandi quatuor vota solemnita, hoc est, Paupertatis, Castitatis, Obedientia, & Perpetui infirmis, etiam peste infectis, ministerij. Quam Religionem multis quoque priuilegijs, gratijs, fauoribus, immunitatibus, indulgentijs, alijsque prærogatiuis, quæ singillatim enarrare nimis longum esset, abundè locupletauit: de quibus remitto ad ipsam Bullam Pontificiam, datam XXI. Septembris anno Domini M. D. XCI. eius Pontificatus anno primo, eodem & ultimo. Hæc etiam diuinæ prouidentia clarum eluxit argumentum. Nam cum expeditionis illius Bullæ cura P. Blasio nominatim demandata esset, nihilque deesset aliud, quàm vt libellus supplicis confirmandus offerretur, visus est Camillo is Pater hac in re aliquantò potius procedere: vnde præfagus eorum quæ interuenire possent, tamquam diuino spiritu afflatus, petit sibi libellum dari, eumque ipsemet ad Datarium detulit, nihili æstimans ab eo nimis importunus & fastidiosus reputari. Ita hic libellus à Pontifice signatus fuit, vno medioque die priusquam in eam incidere infirmitatem, quæ ipsum ad vitam meliorem transmisit, xv. Octobris anni M. D. XCI. ita

vt si Camillus die vno tardiùs libellum detulisset, periculum incurfura fuisset Congregatio, ne inter Religiones deinceps non adscriberetur, aut certè ne longa annorum spatia, priusquam id fieret, expectanda forent; præsertim quòd Gregorio Pontifici successerit Innocentius IX. qui alienum se à nouarum Religionum confirmatione ostenderat, & Innocentio Clemens VIII. qui non modò alienum à nouis Ordinum Religiosorum foundationibus se exhibuit, sed etiam, magno studio sanctæ reformationis, potiùs hoc voluisse visus est, vt aliquæ ex antiquis desinerent. Porro Bullâ ipsâ, vt dictum est, expeditâ, & Gregorio XIII. vitâ functo, Innocentius IX. Pontifex creatus est eiusdem mensis vigesimo nono, sub cuius Pontificatu desiderans Camillus suæ Congregationi solidum dare firmamentum, decreuit prima qua posset opportunitate solemnem edere Professionem. Qua in re visa est ipsa quoque sanctissima cæli Regina voluisse palàm mundo facere, hanc Congregationem totam sua ope à Filio esse impetratam: quandoquidem summopere optante atque annitente Camillo dictam Professionem facere ipso S. Michaëlis Archangeli, cui deuotissimus erat, festo die, atque idcirco quantam maximam diligentiam adhibente, vt tempestiuè expedita

I 2 esset

esset Bulla; nihilominus sanctissima Virgo, cuius patrocinio tot antè annis idem ipse Camillus ad Deum conuersus fuerat in die Purificationis ipsius, & in cuius Assumptionis die cælitus inspiratum fundandæ Congregationis propositum conceperat, & in die Natiuitatis ipsiusmet initium ei dederat, voluit, inquam, ipsa quoque Virgo sanctissima, diuersis obiectis impedimentis eò vsque rem protrahere, donec Professio die ipsa immaculatæ Conceptionis suæ ab eo solemniter ederetur. Sed cùm ad hunc actum, nisi facti prius Generalis electione, non posset perueniri (id enim Bulla exigebat) atque ipse interim vereretur, ne istud onus in humeros suos incideret, omnibus domesticis in vnum congregari iussis denuntiauit, postero die futuram Generalis electionem; atque etiam inter alia commonefecit, vt de ipso nequam cogitarent: quippe qui ad eiusmodi gubernationem se inidoneum minimeque aptum cognosceret, non solùm quia homo simplex esset & idiota, sed etiam quòd ex triba laboraret, & se satis infirmum & laboribus quasi iam succumbentem sentiret. Quod etiam exemplum afferebat rusticanorum, quod dum vident ligones suos attritos, ac ferè iam consumptos, ijs non vtuntur ampliùs, sed in angulum quempiam proijciunt, ibi manse-

ros : ita secum agi precabatur, vt ipsum scilicet tamquam veterem ligonem stare in aliquo angulo sinerent, alijs subditum, sibi que ipsi attendentem, quod & se totum ministerio pauperum addiceret. Verum Patres ad nihil aliud nisi ad eius bonitatem spectantes, cum essent vniuersi triginta sex (hoc est ij solummodò qui Crucem in Romano domicilio gestabant) postridie, qui fuit septimus Decembris anni M. D. X C I. eum elegerunt Præfectum Generalem, eo officio (quemadmodum in Bulla foundationis constitutum est) tota vita functurum. Deinde ipse Generalis eos omnes nominatim recitauit, qui postero die cum ipso vnà Professionem essent facturi, illis tantummodò electis, qui tum Romæ degentes, iam duos annos in Congregatione transfegerant. Illo etiam ipso die per actum publicum Notarij renuntiavit Firmo Caluo sexcentos illos aureos, quos illi ad Sacerdotium aspiranti, in titulum patrimonij assignauerat. Cupiebat enim in posterum humilem in sancta paupertate vitam exigere, & nudus nudum Christum sequi.